

tionē virtutis: nec plus carni tribu- it q̄ necessitas petit: scit sariari.

Qui alimentorū inopiā sine mur- muratione tolerat: nec pro necessi- tate vict' agit aliqd. vñ aīa peccati laqueū incurrat: scit esurire.

a Cōicātes tri. mee. Aug'. Inde gaudet: inde pascit: qz illi bñfecerit nō qz ei' angustia relaxata est.

b Hō qz q̄. rē. Aug'. Datum est res ipa q̄ dat' vt mun': cib' potus: r hmoi. Fruct' at opa bōa: r recta volūtas dator'. vñ dñs i eua. n̄ ait simpliciter: Qui recipit iustū vel

Dar. 10. b

ppbar: s; addidit: i noīe iusti vel ppbe. Suscipe em̄ ppbetā vel iu- stū: datū ē. In noīe iusti vel ppbe b̄ facere fruct' est. Heliā pauisse le- gun' corū r vidua. Sz per corū q̄ non noīe iusti: dato pascebatur. Per viduā fructū q̄ sciebat q̄ ho- minē di pasceret. c Sz req̄ro. l. bonā r rectā volūtatē bone opa- tionī adiunctā. Hō em̄ tā gaudet subuētū eē sue necessitati: q̄ illorū gratulat' fecunditati. d Vel fru. ab. l. vt fruct' iusticie v're abū- dās sit: cum rōnē deo reddideritis de factis v'ris. e In odorē su- auitatis. Que placēt deo vt odor suauissim'. Cōpan' em̄ orōnī q̄ ē i celsū dei. vñ dr: Date elemosynā: r ipa orat' p vob' ad deū. f Im- plect oē desider. Hō i terrenis: sed in glā. Vel glā xpi ē iplere de- sideria scōp: vel vt ipē ide sit glo- riosus. Finit epla ad Colossen- ses. Incipit argumentum.

D

Luc. 11. f

Colossenses. Sunt asiani. Quibus nō ipē ap̄s predi- cavit: s; ei' discipuli archip- pus r epaphras. Archippus x̄o i eos misterium accepit. Epaphras aut' ex eis oriūdus ab ap̄lo instru- et': doctrinā archippi confirmaue- rat. Supueniētib' aut' pseudo apo- stollis r carnales obfūatias predi- cātib': dubiū erat q̄b' poti' creden- dū esset. vñ Paul' cui' auctoritas celebris erat: q̄si mediū iudicat q̄ ps poti' sit tenēda. Describit autē xpm r ei' bñficia: quō est sufficiens ad oīa. Carnalia x̄o. plus impro- bat vt deiceps sincere fidem xpi te- neāt. Instruit etiā moralit' confir- mans q̄qd illi docuerāt. Et est in- tēto ei' in hac epla pfirmare colos- senses i eadē fide r doctrinā: quam a discipul' ei' acceperāt: r nō i alio p̄ter xpm spem ponēdā eē docere.

h Aulus. Soli. Ca. I to more salutationē p̄mittit: Qua p̄mis- sa de bōis eoz grās agit: r fidē r dilecti- onē comedās orat' vt pficiāt i xpo cui' bñficia r p̄matū fm vtrāq; na- turā comedat: deide sui misterij di- gnitatē cōmēorās monet ne p phi- losophiā vel legis cerimōias sedu- eti a xpo recedāt. Tādē oēs sil fm sex' r etates r p̄ditōes moralit' in- struit: r i sine archippum cōmonet sollicitū fore suscepti misterij. p̄mit- tēs aut' salutationē ait: H̄ra rē. i Ap̄ls. Nota omnib' dignitate. Recte h ap̄s se noīat: qz r hī ap̄ls erat: q̄b' p̄ discipulos suos p̄dica- uerat.

A

Gratias

in oī loco corā principib' vel q̄b'libet. a s in oī genere rerū. s a deo: nō p me. b s ne noceat saturitas. c s ne bñficiā

Ubiq; et i oib' institut' sū r satiari r esuri- a s q̄si nec de penuria cōristo: nec de abūdāria egulto sciens qz abūdāria frāq̄nter exollit r penuria tolerata diuitias cele- stes acquiri. b s institut' sum. c s nō solū scio sed possum exequi eo cōfortate q̄ docuit. s facere

re et abūdare r penuriā pati. Quā possuz a s p ei' auxiliū. b s in xpo q̄ mihi possibiliter tribuit. s q̄ si p reb' datis nō gaudeo q̄b' carere possū s; p vfo bono. c s i de gaudet qz bñ fecerit. s bñ q̄m ad vos q̄ qd iustū ē facit. in eō q̄ me pfortat. Verūtū bene fecistis s vestra bona. a s vos cōicatis h alij nō. s sicut alij.

cōicātes tribulatiōi mee. Scit' aut' r vos s h mēorā: vt his q̄si laude dignis magis studeat. s. i.

philippenses q̄ in principio euāgelij q̄n pfect' sū a macedonia nulla mihi ecclesia a s vt rōnabiliter cōsideraret q̄ deberet dare carnalia: q̄ accu- piebat spiritualia.

cōicauit i rōnē dati r accepti: nisi vos soli s nō solū dū vobis p̄dicauit s; a s p̄ter quē nihil ē q̄redum.

Quia r thessalonicā semel r bis i vsūm s necessaria. a s dico vos bñ fecisse. s nō vt ego iplēat s; ne

mibi misistis. Hōn qz q̄ro datū: sed req̄ro vos inanes. a s donacionis qz h ē bonū: vñ m̄tra bōa p̄uētū b s vt p ope misericōie rō vfa hēat grām sp̄s̄fici. s nō quero

fructū abūdātē in rōnē v'ra. Habeo autē v'ri: r i oīa hēo. a s nō in vno vt in alio egeā s; s munerib' oīa r abūdo. Replet' sū acceptis ab epa s mihi. s hęc sunt ho-

phrodito q̄ misistis i odorē suauitat' i ho- stia q̄ detur vobis vincere hostes quā accipit deus placide. s vos me repleuistis.

stia acceptā placentē deo. De' aut' meus a s nō in terrenis s; in gloria. s vt nihil desit vobis. b s fm q̄ dices est r plus porcit dare q̄ quis mereatur.

impleat omne desiderij v'strum fm di- uitas suas in gloria in xpo iesu. Deo at' s vsq;.

et patri nostro gloria in secula seculorum amen. Salutate omnem sanctum in xpo iesu. Salutant vos qui mecum sunt frēs s q̄ sc̄tus est: a xpo est.

Salutat' vos omnes sancti: maxime aut' qui de cesaris domo sunt. Gratia do- m̄ in i nostri iesu xpi cum spiritū v'ro amē.

Finit epistola ad philippenses.

Argumentum in epistolam ad Colos- senses incipit.

Colossenses sicut r laodicēses sunt asiani et ipi p̄uenti erāt a pseudo apostol: nec ad hos accessit ipē apostolus. Sed r hos p eplam corrigit. Audie- rāt em̄ verbū ab archippo: q̄ r ministeriū in eos accepit. Ergo ap̄s iā ligatus scri- bit eis ab epheso p tythicū diaconem: et onesium acolytū.

Incipit epla Pauli ad Colossenses.

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Abiq; r in oib' s. enētibus. b Institut' sū. i. informatus a deo qualis debēa me h̄re.

Et satiari. supple scio sine ex- cessu. d Et esurire. sine impa- tiētē defectu. e Et abūdare. sine supbie fastu. f Et penuri- am pati. sine tristicie luctu.

Quā possuz. i. oī fortuna bñ- possu vti. vñ dic' p̄hs. i. Est. de- xtuoso q̄ fortunas optie feret: q̄ vtiq; vere bon': r tetragonus sine vitupio. sic em̄ corp' tetra- gonū i qlibet latere bñ sedet: sic xtuosus i qlibet fortuna p̄pa v' aduerfa bñ se bz: tū b̄ sit mul- to mel' p xtuē a deo iustū q̄ p xtuē ex actib' acq̄stā. iō b̄dit ap̄s: h In eo q̄ me cōfortat i. p ipm deū. i Verūtū bñ feci- stis. mihi r vob'. k Cōicātes t. mee. i. mittētes mihi b̄fidium t̄pale detēto i carcere. l Scit' at' r vos philippēses. per ea q̄ vi distis v' audistis. m De in p. euāgelij. i. q̄n vob' p̄dicare euan- gelij i cepi. n Nulla m. e. c. i. r. d. r accepti. rōnabile em̄ vt accipietes sp̄alia a p̄dicatorib' dēt eis sp̄alia. o H̄ra v. soli. r i b̄ comedat eoz libalitates p̄ ceter'. p Quia r. t. i. r. b. v. misistis. i. bōa v'ra: in q̄b' ego et p̄dicatores alij debem' q̄rere: n̄ supflū: s; ad necessariū vltim.

Ubiq; et i oib' institut' sū r satiari r esuri- a s q̄si nec de penuria cōristo: nec de abūdāria egulto sciens qz abūdāria frāq̄nter exollit r penuria tolerata diuitias cele- stes acquiri. b s institut' sum. c s nō solū scio sed possum exequi eo cōfortate q̄ docuit. s facere

re et abūdare r penuriā pati. Quā possuz a s p ei' auxiliū. b s in xpo q̄ mihi possibiliter tribuit. s q̄ si p reb' datis nō gaudeo q̄b' carere possū s; p vfo bono. c s i de gaudet qz bñ fecerit. s bñ q̄m ad vos q̄ qd iustū ē facit. in eō q̄ me pfortat. Verūtū bene fecistis s vestra bona. a s vos cōicatis h alij nō. s sicut alij.

cōicātes tribulatiōi mee. Scit' aut' r vos s h mēorā: vt his q̄si laude dignis magis studeat. s. i.

philippenses q̄ in principio euāgelij q̄n pfect' sū a macedonia nulla mihi ecclesia a s vt rōnabiliter cōsideraret q̄ deberet dare carnalia: q̄ accu- piebat spiritualia.

cōicauit i rōnē dati r accepti: nisi vos soli s nō solū dū vobis p̄dicauit s; a s p̄ter quē nihil ē q̄redum.

Quia r thessalonicā semel r bis i vsūm s necessaria. a s dico vos bñ fecisse. s nō vt ego iplēat s; ne

mibi misistis. Hōn qz q̄ro datū: sed req̄ro vos inanes. a s donacionis qz h ē bonū: vñ m̄tra bōa p̄uētū b s vt p ope misericōie rō vfa hēat grām sp̄s̄fici. s nō quero

fructū abūdātē in rōnē v'ra. Habeo autē v'ri: r i oīa hēo. a s nō in vno vt in alio egeā s; s munerib' oīa r abūdo. Replet' sū acceptis ab epa s mihi. s hęc sunt ho-

phrodito q̄ misistis i odorē suauitat' i ho- stia q̄ detur vobis vincere hostes quā accipit deus placide. s vos me repleuistis.

stia acceptā placentē deo. De' aut' meus a s nō in terrenis s; in gloria. s vt nihil desit vobis. b s fm q̄ dices est r plus porcit dare q̄ quis mereatur.

impleat omne desiderij v'strum fm di- uitas suas in gloria in xpo iesu. Deo at' s vsq;.

et patri nostro gloria in secula seculorum amen. Salutate omnem sanctum in xpo iesu. Salutant vos qui mecum sunt frēs s q̄ sc̄tus est: a xpo est.

Salutat' vos omnes sancti: maxime aut' qui de cesaris domo sunt. Gratia do- m̄ in i nostri iesu xpi cum spiritū v'ro amē.

Finit epistola ad philippenses.

Argumentum in epistolam ad Colos- senses incipit.

Colossenses sicut r laodicēses sunt asiani et ipi p̄uenti erāt a pseudo apostol: nec ad hos accessit ipē apostolus. Sed r hos p eplam corrigit. Audie- rāt em̄ verbū ab archippo: q̄ r ministeriū in eos accepit. Ergo ap̄s iā ligatus scri- bit eis ab epheso p tythicū diaconem: et onesium acolytū.

Incipit epla Pauli ad Colossenses.

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Aulus ap̄lus. Incipit epla ad colossenses: q̄ diuidit i tres pres. i salutationē: r p̄cutionem. libi: H̄ras agi. r p̄cusionem. libi. ca. r libi: Que

Incipit postill. sup eplam ad Colossenses. Ca. I

Gras agimus.
Quidit bona que re-
ceperunt: duz p his
b Sicut r in vob.
 l. ita pure r vere: sic
 p me r alios venit i
 vniuersu mundu: et
 adhuc manet in eo.
Q. No min^o vob fa-
cti est q in alijs ec-
clesijs: cu sit in mun-
do euangelij: fructi-
ficat ibi p bona opa
r crecit augmēto sci-
entie: vel nūero ad-
fideliū. No per hoc
q plus habeant q
vob: sed ita hoc facit
sicut est in vobis: et
iō nihil debetis sup-
addere. c Pro-
vobis. Quorum sa-
lutem desiderans ce-
pit archippum adiu-
uare. d In spū.
Quia p spūalibus
nō p carnalibus di-
ligitis. e Et ipte
amini agnitio. Ma-
gnū est plene scire
quid deus velit: oī-
bus rebus actiue vl-
te r contemplatiue.
f In scientia dei.
Et non ignorant fi-
dei sue spm. i. rē spe-
ratay. vii firmi erūt.
g Omni virtute.
Hos dico confortati
a deo in oī virtute:
castitate. f. r ceteris
q bñ potest ille q
est claritas patris. i.
filius. Et fm q cla-
rā agnitionem vob
dedit. h Grās
agentes. Hactenus
vnde gratias agit: r
quid orat eis. Jam
incipit q lex n pdest
sed nocet: r xps ad
oīa bōa sufficit. Qd
inde pot sciri cū ipe
r alij apli qui i lega-
lib^o fuerāt: eis dimis-
sis ad xpm cōfugerūt
Pro vob oram^o nos
grās agētes deo: iō
q dignos fecit: qd nū
q lex potuit. Sors
ē hereditas q nō me-
ritis s diuīa electio-
ne dat scis patriar-
chis r apbis. r iō p
grām n p legē ē qre-
da. i Dignos nos
fecit. nō i lege. s
k In lumie. i. per
deū q ē lumē d lumī-
ner: cui^o grā illumina-
mur. Et i lumie. i. in
clara agnitōe: a q de-
uīa cadit i tenebras.
l Sord. Nolūta dī
i hūano genere sors
ē ap^o que n ē iniquitaf
s oīa fac p iusticiam
et si occultam.
Regnum

et timotheus frater: his qui sunt colossis
 f maioribus. f minoribus. f r q sancti sūt r fideles.
 b f per gratiam xpi: non in lege.
sanctis r fidelibus fratribus in xpo iesu.
 a f hoc mūdo saluat. f remissio peccōz. b f mentis reconcil-
 iatio ad deū. c f qz de^o: r p^o pōr r vult.
Gratia vobis r pax a deo patre nostro:
 f qz de^o r p^o: pōr r vult.
Gratias agimus deo r patri domini no-
 a f p que nobis oīa. a f etiā. b f ve crecatis in melius.
stri iesu xpi: semper pro vobis orantes:
 a f ecce vñ grās agit. b f qua creditis ipm deum r hominē
 esse.
audientes fidem vestraz in christo iesu: r
 a f non ociosam. f per operis exhibitionem proueniens. ex
 ea ostensam.
dilectionē quā habetis i scōs oēs ppter
 a f nō hūanā laudē: nō p terreno emolumento. f rem speratā
 a f mō nō apper. b f tm ab eterno reddēda. c f quō ergo
 res ram lacens speratur. f ve certā haberecīs.
spem quē reposita est vobis in cel: quā
 a f qd tenendū est: qz r plene verū r bonum nunciū ne ergo
 alibi spem illam queratis: quā prius intellexistis.
audistis in verbo veritatis euangelij
 a f euāgelium. b f nō prius habuistis: sed per alios venit
 ad vos: nec soli habetis.
quod puenit ad vos: sicut r in vniuerso
 f fructificare facit. a f crescere facit.
mundo est r fructificat r crescit: sicut r in
 f est. a f p archippū. f nō p superadductos: sed p primos
 f credendo. f discernendo.
vob ex ea die qua audistis r agnouistis
 a f scz. b f quod totū ex deo. c f a prima die audistis veri-
 tatem: sicut post didicistis esse veritatem per epaphraz: i ore
 duorum stat omne verbum.
gratiaz dēi in veritate sicut didicistis ab
 a f predicationē archippi cōfirmare. b f qz nobiscū pdicatoz.
epaphra charissimo pseruo nostro qui est
 a f pro salute vestra. f nō pro vestris rebus. b f elect^o a
 xpo vel qz dona dei ministrat: vel xpo offerre bona vestra.
fidelis pro vobis minister christi iesu: q
etiam manifestauit nobis dilectionē ve-
 f ad deū r pxim. f fundatā. a f scō: nō in carne. b f ec-
 ce quid orat. f hec de vobis.
stram i spiritū. Ideo r nos ex qua die au-
 a f qst p meritis q p vobis exhibemus.
diuim^o: nō cessam^o p vob orātes r postulā
 f vt plene cognoscatis quid de^o velit: quid nos r hoc per par-
 tes exequitur.
tes vt impleamini agnitione voluntatē
 f scz rerum: q actiue vite sunt. f cognitione spiritaliū
 que sunt contemplatiue.
eius: in omni sapientia r intellectu spiri-
 a f post. b f opando bñ. f agaris per bona opera. c f vt de-
 ceat deū: vel digni eo premio. d f ira. f. e f negotia vite acti-
 ue r contemplatiue.
tali: ut ambuletis digne deo per omnia
 a f deo. f er. f in maius.
placētes in omni ope bono fructificātes
 a f p hanc vite puritatem. a f in cogitatione deusatis. b f et
 post hāc p morionē sciamus ne relabamini.
r crescentes in sciā dei: in di vtute pfortati
 ab eo q illuminare potuit. f mānētes. f cōtra aduersa.
fm potētiā claritatis ei^o. In omni paciē-
 a f diutini laboris. b f r hō ex tristitia vel necessitate.
tia r longanimitate cum gaudio gratias
 a f qui solus potest recreare: r vult quia parer.
agentes deo et patri qui dignos nos fe-
 f etiam gentes in promissione iudiciorum. a f participa-
 tionem. b f hereditatis. c f .i. in hereditate sui.
cit in partem sortis sanctorum in lumie.
 a f qui eripuit

ibi: Que circa me sūt. In pma pte expmūf
 pōe salutātes. r scō pōe salutate. ibi: Hūis
 q sūt colossis r bōa eis optata. ibi: Grāvo
 rē. r piz snia ex dict^o plurief i pncipijs aliaz
 eplazum. a Grātas agimus: hic inci-
 pit epistole prosecutio. Circa quam sciendū
 q apostolus non predicauit colossensibus
 personaliter: vt patet in pzologo Hierony-
 mi: sed per discipulos suos archippum: et
 epaphraz r postea inducebantur a pseudo
 apostolis ad recipiendum legalia cū euā-
 gelio. ppter quod apostolus qui in partib^o
 illis erat valde famosus. scripsit eis ipfos
 a legalibus retrahendo: r in fide ac morib^o
 solidādo. Ec diuidit in tres partes. qz pō
 inducit eos ad tenendum firmiter euange-
 lij veritatem. scō ad pcauendum pseudo
 aplozum falsitatem ea. se. tertio ad cōtinuā-
 dum vite sanctitatem capitu. iij. Prima in
 duas: qz pmo vt verb a sua melius recipiat
 ostēdit se eis beniuolum. scōdo iducit eos
 ad pure tenendū xpi euāgelij. ibi: Qui ē
 imago. primū aut facit dupl^o. s. agendo gra-
 tias de bona eoz inchoatione. scōdo orando
 deuote p meliori cōsumatione. scōdo et
 vos. Circa primū dicit: Gratias agim^o deo
 r patri dñi nri iesu xpi semper. i. omnibus
 horis ad orandū deputatis. b Audien-
 tes. p epaphraz: vt hr. j. c Fidē vestraz
 in xpo iesu: que est fundamentum spūalis
 edificij: r quia fides sine opibus mortua ē
 Jaco. ij. Ideo sequitur: d Et dilectionē
 quā habetis in scōs omnes. i. opera chari-
 tatis que exercetis erga omnes fideles: nō
 p cōmodo terreno: sed celesti premio. Ideo
 sequit: e Propter spem rē. quā audī-
 stis in xpo vitatis euāgelij: qd nō pmitit
 bona terrena: sic lex ver^o: s celestia: vt piz
 ex decursu ipi. f Qd puenit ad vos
 p pdicationē discipuloz meoz. g Sic
 r in vniuerso mūdo est. nam a tpe aploz p-
 dicatū fuit euāgelium p orbē terraruz: sic
 declarauit plenius super illd^o ps. xvij. In
 oēm terram exiuit rē. r breni^o replicaui sup
 epistolam ad Rom. x. vbi hec auctoritas at
 legat. h Et fructificat r crecit. i alijs
 gentibus. Sicut in vobis. f. fructificat.
 i Ex ea die qua audistis. credendo: cetera
 patent ex littera. k Ideo r nos. h conse-
 quenter aplo ostēdit se beniuolum colos-
 sensibus orando pro eozum felici cōsumati-
 one. dicens: Ideo r nos ex qua die audiui-
 mus. vñ bonum pncipiū. l No cessa-
 mus p vobis orantes. mente: m Et po-
 stulantes. ore. n At impleamini. agni-
 vo. eius. i. vt plenius diuinā voluntatē co-
 gnoscatis o In omni sapientia. pñ ad
 cognitionem rerum ad vitam actiūa perti-
 nentium. p Et intellectu spiritali. pñ ad
 cognitionem spūalium ad contemplatio-
 nem pertinentiū. q Ambuletis digne.
 per viam huius vite ad patriam.
 r Deo per omnia placentes. in speculabi-
 libus r opabilibus. s In omni opere
 bono fructificātes. i. de bono in melius p-
 ficientes quantum ad actiūam vitam.
 t Et crescentes in scientia dei. quantum ad
 pteplatiū. v In oī vtute. s. morali r in-
 tellectuali. r Cōfortati fm rē. b addit
 ad ostēdendū q nō loquit de virtutibus po-
 liticis: sed infusis: q dant a deo cū grā: r p
 eū sūt augmētant. γ In omni paciētiā.
 p aduersarioz toleratiā. z Et longanimi-
 tate. p certā pmoz expectationē. a Gra-
 tias agē. d. r pa. q di. n. gētilēs r iudeos in-
 differēter b fec. p grām baptismatez.
 c In pte sor. rē. qz grā baptismate dignum
 facit hereditate eīna q hr i clara di vīdē.
 Qui eripuit

Regnū filij. Aug. De q̄ ip̄e dicit: Regnū meum nō est de h̄ mundo. nō ait: Hō est hic: S; nō ē hic: qz pegrinat qdē in mūdo: s; nō est de mundo. Regnō em̄ suo dicit: De mūdo nō estis: sed ego elegi vos de mūdo. Erāt de mūdo: qn̄ ad mundi p̄nci/ p̄p̄tinebant. Vel ita:

Eripuit nos de p̄tate. i. de inferno in quo teneba mur a diabolo tā ex p̄p̄rio q̄ ex d̄licto ade. b Et trā stulit nos in reg. Qn̄ attol les nos de imo tartari: in/ duxit in celū cū vnico filio suo. Jā em̄ credētes qui s/ ra mente deuoti sūt: exun tes de s̄clo duce dextre pa tris angelo inducūt i celū.

Filiū dilectionis sue. Aug. xv. de trini. Si cha ritas q̄ p̄r diligit filiū r pa trē diligit filī inefabiler vnionē vel cōionē demon/ strat ābor. Quid cōueniē/ tē q̄ vt ille p̄p̄rie dicatur charitas: q̄ spūs ē cōis am/ bob? alioqn̄ si in illa trini/ tate sol' spūs sc̄tus est chari/ tas: p̄fecto r filī nō solius p̄ris: sed etiā spūs sc̄tus filius inuenit. Non em̄ dixit: filij sui. qd̄ si diceret X̄ssime di/ ceret: s; ait: Filij dilectōis sue. fil' q̄ ē etiā spūs sc̄tus: si h̄ est in illa trinitate charitas dei n̄i spūs sc̄tus. Qd̄ cum sit absurdissimum: restat vt nō solū ibi sit charitas spūs sc̄tus: s; p̄pter illa de q̄bus satis disserui p̄p̄rie sic voce tur. Qz hō dicitū est filij di/ lecti: vel charitatis sue: n̄ h̄t aliud intelligat q̄ filij sui dilecti: q̄ filij substantie sue. Charitas em̄ p̄ris eius natura atq; substantia ē. vt sepe diximus. Et idō filius charitatis eius null' ē ali' q̄ qd̄ de uba ei' est genitus.

Redemptionem. Destru cta p̄tate diaboli facultas libertatis que nobis data est fuso illi sanguine: q̄ nul lum habuit p̄ctm̄. At qz di/ abol' illos merito tenebat quos p̄cti reos cōditione mortis obstrinxerat. Hos per eū merito dimitteret: quez nullius p̄cti reum imerito pena mortis affectit.

Qui est ima. Aug. Aliter imago regis ē i numo alit' i filio. Nos sumus num' in q̄b' imago dī: x̄ps filij. Nulla imago dei d̄z colit: nisi illa q̄ h̄ ē qd̄ ip̄e nec ip̄a p̄ illo: s; cū illo. g Et in ip̄o. Vel oīa sūt i x̄po: que nō excedūt. qz im̄ēsus. h Caput cor. Aug. Caput ecclie. i. corpis: qz ita se h̄z ad ec/ clesīā: sic caput ad corp'. Et cū ecclia ab abel cepit quō caput eoz: h̄z: qz ē p̄ncipiū ecclie. i. fū dātoz.

Principit. Sic nat' ē aī oīa de dō vt oīa crea ret sic hō p̄m' resurgit: vt restauret vt sp̄ sit p̄m' et p̄nceps. Ceteri i se h̄nt x̄bū d̄z: s; nullo d̄z x̄bū caro factū ē. hō ḡ excellēt' assūpt' q̄n̄ p̄sonā sapie dei gerit: vt caput in quo sunt omnes sensus perso nam anime: que totum corpus viuificat.

Qui est prin. Ecclie fm̄ diuinitatē. i. fū dātoz ecclie: qz oēs in flos q̄ ab abel vsq; ad vltimū iustū generāt' x̄tute diuinitat' r misericōe sue dono illūina/ uit. fm̄ hūanitatē etiā p̄t' dicit p̄ncipiū ecclie quia sup̄ fidē hūanitat' ei' fū dāta ē. r h̄ ip̄e ē ca/ put

Qui eripuit nos de p̄tate tenebrar. i. de p̄tate inimici per mortem filij sui. b Et trāstulit in regnū filij. qz eripēdo nos de regno r po/ testate diaboli: reponit nos in regnū filij sui: q̄ regnat h̄ in fidelib' per grām: r in b̄tis p̄ gloriā. c Dillectionis sue. p̄ h̄ nō est intelligendū qz filij' p̄cedat a spū sc̄to q̄ est amor seu dilectio: sed d̄z filij' dilectōis pa/ terne: in q̄tū p̄r sūme diligit ip̄m: r nos p̄ eum.

In q̄. i. per que e. Habemus redemptionē. a p̄tate diaboli. f Et remissionē p̄ctōz. p̄ sa/ cramenta baptisimi r p̄nie q̄ habēt efficaciam a passione x̄pi. g Qui est imago. Post q̄ apo stolus ostendit se beniuolū colossensib': h cōse/ quēter inducit eos ad tenendū firmiter euange/ lij veritatē. Et diuidit in tres p̄tes. qz p̄mo de/ clarat auctoritatē euāgelij. sc̄do inuitat ad firmi ter adherēdū ei. ibi: Et vos cū essetis. tertio re/ spondet tacite q̄stioni. ibi: Cū fact' sū. auctori/ tatē x̄o euāgelij declarat p̄ excellentias auctoz' ip̄i. i. x̄pi. cui' excellētias tripl' declarat. p̄mo i cōpatione ad patrē suū. sc̄do ad totū vn̄uersū. ibi: Qm̄ in ip̄o. tertio ad corp' ei' mysticū. ibi: Et ip̄e est caput. Quantū ad p̄imum declarat duas excellentias x̄pi. prima est qz est imago pa tris. i. x̄p̄sa silitudo ipsius fm̄ deitate. Sc̄dūz tñ qz imago alicuius potest dici dupl'. Vno mō naturaliter. sicut in hūanis filius d̄z imago pa tris: qz p̄cedit ab eo p̄ modū nature r in eadem specie. Alio mō artificialiter: sicut imago hercu lis est in lapide. p̄mo modo x̄ps est imago dei pa tris. tñ in idēitate numerali nature: qz diuina na tura nō est multiplicabilis. creatura aut̄ intell' ctualis est imago dei in natura aliena: r sic non est p̄p̄rie eius imago: sed magis ad ei' imaginē.

Primum genitum oīs creature. i. genitum aī oīm creaturā: qz generatio filij a p̄rē est eterna. p̄ductio aut̄ creaturē est tp̄alis: q̄ p̄t' dici large generatio: eo mō qd̄ d̄z p̄r oīm p̄ creationem.

Quia in ip̄o cōdita. h̄ p̄r ponit excellētias x̄pi q̄tū ad totū vn̄uersum. nam oīa p̄sistunt in eo: sicut in causa exemplari. ideo d̄z: Qm̄ in ip̄o cōdita sunt vn̄uersa. i. cōditi d̄sposita. oēs em̄ creaturē compant ad d̄cū: sic artificata ad artificē: Sap. vii. Qm̄ em̄ est artific' artificia/ tum x̄o est p̄ius in conceptu artificis q̄ in effe ctu. dom' em̄ extra sit a domo intra. vii. Metaphys. filij' aut̄ in diuinis est cōcept' r verbū p̄ris r iō oēs creaturē in ip̄o p̄existunt exemplarē ab eterno: qz nulla nouitas est in deo. k Vi sibilita. q̄tū ad creaturas corpales. l Inuisi bilita. q̄tū ad spūales. m Stue throni sue do minationes. exp̄mit q̄tuoz ordines angelozum. i. Coz. 14

Quoz p̄mus est de suprema hierarchia. sc̄ds et quartus de media. tertius x̄o de infima. r p̄ h̄ telligunt alij ordines q̄ oēs p̄sistunt in deo sic in exemplari. r s̄nt oīa p̄sistunt in eo sic in cau sa efficiēte r in eo quiescūt sicut i fine: p̄ouer. xvi. Vniuersa p̄pter semetip̄m opat' est d̄ns. iō subdit: n̄ Dīa p̄ ip̄m. iūgaf sic littera: Dīa p̄ ip̄m. supple q̄scūt finalit'. p Et ip̄e ē aī oēs.

Et ip̄e ē aī oēs. q Et omnia in ip̄o constant: qz p̄ ip̄m oīa p̄stant in eē: sic de nihilo creata sunt: sic i ni hilum redigerent: nisi p̄ ip̄m manu tenerent. r Et ip̄e ē caput. hic p̄r ponunt excellētē x̄pi q̄tū ad corp' ei' mysticū. cū d̄z: Et ip̄e est ca/ put corpis ecclie. In flos sensū r motū fm̄ vitā gr̄e: Job. i. De plenitu die ei' oēs nos accepim' grām rē. s Qui ē p̄ncipiū p̄mogenit' ex mortuis. i. z em̄ aliq' resurrexerūt a morte aī x̄pm: vt lazar' r plures alij illa tamen non fuit perfecta resurrectio: quia resurreperunt ad vitam mortalem: que magis dicitur mors q̄ vita. quia est quedam tendentia ad mortem: vnde r illi postea mortui sunt: sed x̄ps primus surrexit ad vitam immortalem que est perfecta resurrectio r vera: r quia p̄mum i aliq' genere ē cā alioz. iō resurrectio x̄pi ē cā n̄r resurrectōis. p̄ qd̄ d̄z: Principiū p̄mogenit' ex mortuis. t Et sit i oib' ip̄e p̄matū tenē nō solū respectu hōim: s; etiā oīm angelozum. tū propter plenitudinem gratie que data est ei non ad mensuram: Job. iij. Angelis autem ad mē suram data est. tum quia licet humana natura x̄pi fm̄ se accepta sit infē rior angelica. propter quod dicitur x̄ps ab angelis minoratus. p̄sal. viij. tamen in quantum est vnita diuinitati in supposito filij excellentior est effecta. ideo subditur: v Quia in ip̄o. i. hōic christo.

Quia in ip̄o cōdita sunt vni/ uersa in celis r in terra: visibilia r inuisibilia. Siue throni: siue do minationes: siue principat': siue potestates. Omnia per ipsum et in ip̄o creata sunt: r ip̄e est ante omnes: et omnia in ip̄o constant. Et ip̄e est caput corporis ecclesie: r qui est principium primogenit' ex mortuis: ut sit in omnib' ip̄e primatum tenens. Quia in ip̄o

sc̄z creaturas quas p̄cedit duratione r dignitate. q Et omnia in ip̄o constant: qz p̄ ip̄m oīa p̄stant in eē: sic de nihilo creata sunt: sic i ni hilum redigerent: nisi p̄ ip̄m manu tenerent. r Et ip̄e ē caput. hic p̄r ponunt excellētē x̄pi q̄tū ad corp' ei' mysticū. cū d̄z: Et ip̄e est ca/ put corpis ecclie. In flos sensū r motū fm̄ vitā gr̄e: Job. i. De plenitu die ei' oēs nos accepim' grām rē. s Qui ē p̄ncipiū p̄mogenit' ex mortuis. i. z em̄ aliq' resurrexerūt a morte aī x̄pm: vt lazar' r plures alij illa tamen non fuit perfecta resurrectio: quia resurreperunt ad vitam mortalem: que magis dicitur mors q̄ vita. quia est quedam tendentia ad mortem: vnde r illi postea mortui sunt: sed x̄ps primus surrexit ad vitam immortalem que est perfecta resurrectio r vera: r quia p̄mum i aliq' genere ē cā alioz. iō resurrectio x̄pi ē cā n̄r resurrectōis. p̄ qd̄ d̄z: Principiū p̄mogenit' ex mortuis. t Et sit i oib' ip̄e p̄matū tenē nō solū respectu hōim: s; etiā oīm angelozum. tū propter plenitudinem gratie que data est ei non ad mensuram: Job. iij. Angelis autem ad mē suram data est. tum quia licet humana natura x̄pi fm̄ se accepta sit infē rior angelica. propter quod dicitur x̄ps ab angelis minoratus. p̄sal. viij. tamen in quantum est vnita diuinitati in supposito filij excellentior est effecta. ideo subditur: v Quia in ip̄o. i. hōic christo.

Quia in ip̄o cōdita sunt vni/ uersa in celis r in terra: visibilia r inuisibilia. Siue throni: siue do minationes: siue principat': siue potestates. Omnia per ipsum et in ip̄o creata sunt: r ip̄e est ante omnes: et omnia in ip̄o constant. Et ip̄e est caput corporis ecclesie: r qui est principium primogenit' ex mortuis: ut sit in omnib' ip̄e primatum tenens. Quia in ip̄o

sc̄z creaturas quas p̄cedit duratione r dignitate. q Et omnia in ip̄o constant: qz p̄ ip̄m oīa p̄stant in eē: sic de nihilo creata sunt: sic i ni hilum redigerent: nisi p̄ ip̄m manu tenerent. r Et ip̄e ē caput. hic p̄r ponunt excellētē x̄pi q̄tū ad corp' ei' mysticū. cū d̄z: Et ip̄e est ca/ put corpis ecclie. In flos sensū r motū fm̄ vitā gr̄e: Job. i. De plenitu die ei' oēs nos accepim' grām rē. s Qui ē p̄ncipiū p̄mogenit' ex mortuis. i. z em̄ aliq' resurrexerūt a morte aī x̄pm: vt lazar' r plures alij illa tamen non fuit perfecta resurrectio: quia resurreperunt ad vitam mortalem: que magis dicitur mors q̄ vita. quia est quedam tendentia ad mortem: vnde r illi postea mortui sunt: sed x̄ps primus surrexit ad vitam immortalem que est perfecta resurrectio r vera: r quia p̄mum i aliq' genere ē cā alioz. iō resurrectio x̄pi ē cā n̄r resurrectōis. p̄ qd̄ d̄z: Principiū p̄mogenit' ex mortuis. t Et sit i oib' ip̄e p̄matū tenē nō solū respectu hōim: s; etiā oīm angelozum. tū propter plenitudinem gratie que data est ei non ad mensuram: Job. iij. Angelis autem ad mē suram data est. tum quia licet humana natura x̄pi fm̄ se accepta sit infē rior angelica. propter quod dicitur x̄ps ab angelis minoratus. p̄sal. viij. tamen in quantum est vnita diuinitati in supposito filij excellentior est effecta. ideo subditur: v Quia in ip̄o. i. hōic christo.

Quia in ip̄o cōdita sunt vni/ uersa in celis r in terra: visibilia r inuisibilia. Siue throni: siue do minationes: siue principat': siue potestates. Omnia per ipsum et in ip̄o creata sunt: r ip̄e est ante omnes: et omnia in ip̄o constant. Et ip̄e est caput corporis ecclesie: r qui est principium primogenit' ex mortuis: ut sit in omnib' ip̄e primatum tenens. Quia in ip̄o

sc̄z creaturas quas p̄cedit duratione r dignitate. q Et omnia in ip̄o constant: qz p̄ ip̄m oīa p̄stant in eē: sic de nihilo creata sunt: sic i ni hilum redigerent: nisi p̄ ip̄m manu tenerent. r Et ip̄e ē caput. hic p̄r ponunt excellētē x̄pi q̄tū ad corp' ei' mysticū. cū d̄z: Et ip̄e est ca/ put corpis ecclie. In flos sensū r motū fm̄ vitā gr̄e: Job. i. De plenitu die ei' oēs nos accepim' grām rē. s Qui ē p̄ncipiū p̄mogenit' ex mortuis. i. z em̄ aliq' resurrexerūt a morte aī x̄pm: vt lazar' r plures alij illa tamen non fuit perfecta resurrectio: quia resurreperunt ad vitam mortalem: que magis dicitur mors q̄ vita. quia est quedam tendentia ad mortem: vnde r illi postea mortui sunt: sed x̄ps primus surrexit ad vitam immortalem que est perfecta resurrectio r vera: r quia p̄mum i aliq' genere ē cā alioz. iō resurrectio x̄pi ē cā n̄r resurrectōis. p̄ qd̄ d̄z: Principiū p̄mogenit' ex mortuis. t Et sit i oib' ip̄e p̄matū tenē nō solū respectu hōim: s; etiā oīm angelozum. tū propter plenitudinem gratie que data est ei non ad mensuram: Job. iij. Angelis autem ad mē suram data est. tum quia licet humana natura x̄pi fm̄ se accepta sit infē rior angelica. propter quod dicitur x̄ps ab angelis minoratus. p̄sal. viij. tamen in quantum est vnita diuinitati in supposito filij excellentior est effecta. ideo subditur: v Quia in ip̄o. i. hōic christo.

Quia in ip̄o cōdita sunt vni/ uersa in celis r in terra: visibilia r inuisibilia. Siue throni: siue do minationes: siue principat': siue potestates. Omnia per ipsum et in ip̄o creata sunt: r ip̄e est ante omnes: et omnia in ip̄o constant. Et ip̄e est caput corporis ecclesie: r qui est principium primogenit' ex mortuis: ut sit in omnib' ip̄e primatum tenens. Quia in ip̄o

sc̄z creaturas quas p̄cedit duratione r dignitate. q Et omnia in ip̄o constant: qz p̄ ip̄m oīa p̄stant in eē: sic de nihilo creata sunt: sic i ni hilum redigerent: nisi p̄ ip̄m manu tenerent. r Et ip̄e ē caput. hic p̄r ponunt excellētē x̄pi q̄tū ad corp' ei' mysticū. cū d̄z: Et ip̄e est ca/ put corpis ecclie. In flos sensū r motū fm̄ vitā gr̄e: Job. i. De plenitu die ei' oēs nos accepim' grām rē. s Qui ē p̄ncipiū p̄mogenit' ex mortuis. i. z em̄ aliq' resurrexerūt a morte aī x̄pm: vt lazar' r plures alij illa tamen non fuit perfecta resurrectio: quia resurreperunt ad vitam mortalem: que magis dicitur mors q̄ vita. quia est quedam tendentia ad mortem: vnde r illi postea mortui sunt: sed x̄ps primus surrexit ad vitam immortalem que est perfecta resurrectio r vera: r quia p̄mum i aliq' genere ē cā alioz. iō resurrectio x̄pi ē cā n̄r resurrectōis. p̄ qd̄ d̄z: Principiū p̄mogenit' ex mortuis. t Et sit i oib' ip̄e p̄matū tenē nō solū respectu hōim: s; etiā oīm angelozum. tū propter plenitudinem gratie que data est ei non ad mensuram: Job. iij. Angelis autem ad mē suram data est. tum quia licet humana natura x̄pi fm̄ se accepta sit infē rior angelica. propter quod dicitur x̄ps ab angelis minoratus. p̄sal. viij. tamen in quantum est vnita diuinitati in supposito filij excellentior est effecta. ideo subditur: v Quia in ip̄o. i. hōic christo.

Quia in ip̄o cōdita sunt vni/ uersa in celis r in terra: visibilia r inuisibilia. Siue throni: siue do minationes: siue principat': siue potestates. Omnia per ipsum et in ip̄o creata sunt: r ip̄e est ante omnes: et omnia in ip̄o constant. Et ip̄e est caput corporis ecclesie: r qui est principium primogenit' ex mortuis: ut sit in omnib' ip̄e primatum tenens. Quia in ip̄o

sc̄z creaturas quas p̄cedit duratione r dignitate. q Et omnia in ip̄o constant: qz p̄ ip̄m oīa p̄stant in eē: sic de nihilo creata sunt: sic i ni hilum redigerent: nisi p̄ ip̄m manu tenerent. r Et ip̄e ē caput. hic p̄r ponunt excellētē x̄pi q̄tū ad corp' ei' mysticū. cū d̄z: Et ip̄e est ca/ put corpis ecclie. In flos sensū r motū fm̄ vitā gr̄e: Job. i. De plenitu die ei' oēs nos accepim' grām rē. s Qui ē p̄ncipiū p̄mogenit' ex mortuis. i. z em̄ aliq' resurrexerūt a morte aī x̄pm: vt lazar' r plures alij illa tamen non fuit perfecta resurrectio: quia resurreperunt ad vitam mortalem: que magis dicitur mors q̄ vita. quia est quedam tendentia ad mortem: vnde r illi postea mortui sunt: sed x̄ps primus surrexit ad vitam immortalem que est perfecta resurrectio r vera: r quia p̄mum i aliq' genere ē cā alioz. iō resurrectio x̄pi ē cā n̄r resurrectōis. p̄ qd̄ d̄z: Principiū p̄mogenit' ex mortuis. t Et sit i oib' ip̄e p̄matū tenē nō solū respectu hōim: s; etiā oīm angelozum. tū propter plenitudinem gratie que data est ei non ad mensuram: Job. iij. Angelis autem ad mē suram data est. tum quia licet humana natura x̄pi fm̄ se accepta sit infē rior angelica. propter quod dicitur x̄ps ab angelis minoratus. p̄sal. viij. tamen in quantum est vnita diuinitati in supposito filij excellentior est effecta. ideo subditur: v Quia in ip̄o. i. hōic christo.

Quia in ip̄o cōdita sunt vni/ uersa in celis r in terra: visibilia r inuisibilia. Siue throni: siue do minationes: siue principat': siue potestates. Omnia per ipsum et in ip̄o creata sunt: r ip̄e est ante omnes: et omnia in ip̄o constant. Et ip̄e est caput corporis ecclesie: r qui est principium primogenit' ex mortuis: ut sit in omnib' ip̄e primatum tenens. Quia in ip̄o

sc̄z creaturas quas p̄cedit duratione r dignitate. q Et omnia in ip̄o constant: qz p̄ ip̄m oīa p̄stant in eē: sic de nihilo creata sunt: sic i ni hilum redigerent: nisi p̄ ip̄m manu tenerent. r Et ip̄e ē caput. hic p̄r ponunt excellētē x̄pi q̄tū ad corp' ei' mysticū. cū d̄z: Et ip̄e est ca/ put corpis ecclie. In flos sensū r motū fm̄ vitā gr̄e: Job. i. De plenitu die ei' oēs nos accepim' grām rē. s Qui ē p̄ncipiū p̄mogenit' ex mortuis. i. z em̄ aliq' resurrexerūt a morte aī x̄pm: vt lazar' r plures alij illa tamen non fuit perfecta resurrectio: quia resurreperunt ad vitam mortalem: que magis dicitur mors q̄ vita. quia est quedam tendentia ad mortem: vnde r illi postea mortui sunt: sed x̄ps primus surrexit ad vitam immortalem que est perfecta resurrectio r vera: r quia p̄mum i aliq' genere ē cā alioz. iō resurrectio x̄pi ē cā n̄r resurrectōis. p̄ qd̄ d̄z: Principiū p̄mogenit' ex mortuis. t Et sit i oib' ip̄e p̄matū tenē nō solū respectu hōim: s; etiā oīm angelozum. tū propter plenitudinem gratie que data est ei non ad mensuram: Job. iij. Angelis autem ad mē suram data est. tum quia licet humana natura x̄pi fm̄ se accepta sit infē rior angelica. propter quod dicitur x̄ps ab angelis minoratus. p̄sal. viij. tamen in quantum est vnita diuinitati in supposito filij excellentior est effecta. ideo subditur: v Quia in ip̄o. i. hōic christo.

Quia in ip̄o cōdita sunt vni/ uersa in celis r in terra: visibilia r inuisibilia. Siue throni: siue do minationes: siue principat': siue potestates. Omnia per ipsum et in ip̄o creata sunt: r ip̄e est ante omnes: et omnia in ip̄o constant. Et ip̄e est caput corporis ecclesie: r qui est principium primogenit' ex mortuis: ut sit in omnib' ip̄e primatum tenens. Quia in ip̄o

sc̄z creaturas quas p̄cedit duratione r dignitate. q Et omnia in ip̄o constant: qz p̄ ip̄m oīa p̄stant in eē: sic de nihilo creata sunt: sic i ni hilum redigerent: nisi p̄ ip̄m manu tenerent. r Et ip̄e ē caput. hic p̄r ponunt excellētē x̄pi q̄tū ad corp' ei' mysticū. cū d̄z: Et ip̄e est ca/ put corpis ecclie. In flos sensū r motū fm̄ vitā gr̄e: Job. i. De plenitu die ei' oēs nos accepim' grām rē. s Qui ē p̄ncipiū p̄mogenit' ex mortuis. i. z em̄ aliq' resurrexerūt a morte aī x̄pm: vt lazar' r plures alij illa tamen non fuit perfecta resurrectio: quia resurreperunt ad vitam mortalem: que magis dicitur mors q̄ vita. quia est quedam tendentia ad mortem: vnde r illi postea mortui sunt: sed x̄ps primus surrexit ad vitam immortalem que est perfecta resurrectio r vera: r quia p̄mum i aliq' genere ē cā alioz. iō resurrectio x̄pi ē cā n̄r resurrectōis. p̄ qd̄ d̄z: Principiū p̄mogenit' ex mortuis. t Et sit i oib' ip̄e p̄matū tenē nō solū respectu hōim: s; etiā oīm angelozum. tū propter plenitudinem gratie que data est ei non ad mensuram: Job. iij. Angelis autem ad mē suram data est. tum quia licet humana natura x̄pi fm̄ se accepta sit infē rior angelica. propter quod dicitur x̄ps ab angelis minoratus. p̄sal. viij. tamen in quantum est vnita diuinitati in supposito filij excellentior est effecta. ideo subditur: v Quia in ip̄o. i. hōic christo.

Quia in ip̄o cōdita sunt vni/ uersa in celis r in terra: visibilia r inuisibilia. Siue throni: siue do minationes: siue principat': siue potestates. Omnia per ipsum et in ip̄o creata sunt: r ip̄e est ante omnes: et omnia in ip̄o constant. Et ip̄e est caput corporis ecclesie: r qui est principium primogenit' ex mortuis: ut sit in omnib' ip̄e primatum tenens. Quia in ip̄o

sc̄z creaturas quas p̄cedit duratione r dignitate. q Et omnia in ip̄o constant: qz p̄ ip̄m oīa p̄stant in eē: sic de nihilo creata sunt: sic i ni hilum redigerent: nisi p̄ ip̄m manu tenerent. r Et ip̄e ē caput. hic p̄r ponunt excellētē x̄pi q̄tū ad corp' ei' mysticū. cū d̄z: Et ip̄e est ca/ put corpis ecclie. In flos sensū r motū fm̄ vitā gr̄e: Job. i. De plenitu die ei' oēs nos accepim' grām rē. s Qui ē p̄ncipiū p̄mogenit' ex mortuis. i. z em̄ aliq' resurrexerūt a morte aī x̄pm: vt lazar' r plures alij illa tamen non fuit perfecta resurrectio: quia resurreperunt ad vitam mortalem: que magis dicitur mors q̄ vita. quia est quedam tendentia ad mortem: vnde r illi postea mortui sunt: sed x̄ps primus surrexit ad vitam immortalem que est perfecta resurrectio r vera: r quia p̄mum i aliq' genere ē cā alioz. iō resurrectio x̄pi ē cā n̄r resurrectōis. p̄ qd̄ d̄z: Principiū p̄mogenit' ex mortuis. t Et sit i oib' ip̄e p̄matū tenē nō solū respectu hōim: s; etiā oīm angelozum. tū propter plenitudinem gratie que data est ei non ad mensuram: Job. iij. Angelis autem ad mē suram data est. tum quia licet humana natura x̄pi fm̄ se accepta sit infē rior angelica. propter quod dicitur x̄ps ab angelis minoratus. p̄sal. viij. tamen in quantum est vnita diuinitati in supposito filij excellentior est effecta. ideo subditur: v Quia in ip̄o. i. hōic christo.

Quia in ip̄o cōdita sunt vni/ uersa in celis r in terra: visibilia r inuisibilia. Siue throni: siue do minationes: siue principat': siue potestates. Omnia per ipsum et in ip̄o creata sunt: r ip̄e est ante omnes: et omnia in ip̄o constant. Et ip̄e est caput corporis ecclesie: r qui est principium primogenit' ex mortuis: ut sit in omnib' ip̄e primatum tenens. Quia in ip̄o

sc̄z creaturas quas p̄cedit duratione r dignitate. q Et omnia in ip̄o constant: qz p̄ ip̄m oīa p̄stant in eē: sic de nihilo creata sunt: sic i ni hilum redigerent: nisi p̄ ip̄m manu tenerent. r Et ip̄e ē caput. hic p̄r ponunt excellētē x̄pi q̄tū ad corp' ei' mysticū. cū d̄z: Et ip̄e est ca/ put corpis ecclie. In flos sensū r motū fm̄ vitā gr̄e: Job. i. De plenitu die ei' oēs nos accepim' grām rē. s Qui ē p̄ncipiū p̄mogenit' ex mortuis. i. z em̄ aliq' resurrexerūt a morte aī x̄pm: vt lazar' r plures alij illa tamen non fuit perfecta resurrectio: quia resurreperunt ad vitam mortalem: que magis dicitur mors q̄ vita. quia est quedam tendentia ad mortem: vnde r illi postea mortui sunt: sed x̄ps primus surrexit ad vitam immortalem que est perfecta resurrectio r vera: r quia p̄mum i aliq' genere ē cā alioz. iō resurrectio x̄pi ē cā n̄r resurrectōis. p̄ qd̄ d̄z: Principiū p̄mogenit' ex mortuis. t Et sit i oib' ip̄e p̄matū tenē nō solū respectu hōim: s; etiā oīm angelozum. tū propter plenitudinem gratie que data est ei non ad mensuram: Job. iij. Angelis autem ad mē suram data est. tum quia licet humana natura x̄pi fm̄ se accepta sit infē rior angelica. propter quod dicitur x̄ps ab angelis minoratus. p̄sal. viij. tamen in quantum est vnita diuinitati in supposito filij excellentior est effecta. ideo subditur: v Quia in ip̄o. i. hōic christo.

Ad Colossenses... (Marginal notes on the right side of the page, including references to other biblical texts and commentary.)

I put et principiu et re/ etor et sudator: quia ipse est primogenit' et. a Plenitudinem. Aug. Quia oia po test ex se. vii: Sic p' habet vita in se: sic et fil' q' suscitatur et viuificat q's vult: sic ostendit perfectus de' ee. b Per eu' recociliare te. Deo placuit per eum reconciliare et ipe pacificauit non gratis: sed per sanguine: celestia et terrestria. quia p'z hoi' introitus in celum. c Dia per eum facta. in ipso auctore viuunt. d Vel alienati. Et inimici sensus. i. filij eius: qd idem valet: qz no' re ceperit q' p' moysen ma'dauit deus deuo te idolis suis. e Recociliavit in cor. et. Si mortal' et mortu' potuit reconciliare: iam immorta lis potest oia facere. Si tamen pmaneat. Ideo tot et tanta dixerat de christo vt ponant spem i' cololo: in quo oia sunt non alicui elemento rum vel angelorum se subiiciendos pu tent: hic solus colendus est. et ad huc no' estimadus e' quisq'. In vniuersa te. Vel: Que tamen noua creatura modo e' sub celo ad huc peregrina: sed tandem veniet ad gloriam. b Adimpleo. Ea passionu' q' xps sustinuit: vel q' no' sustine re pcepit: q' adhuc de su' adimpleo. i. pat' su' pati. i. Fact' sum ego m'ister. Minist' eu'agelij a deo p' xps se factu' dic' vt myste riu' a deo ceptu' p' ido neu' suu' impleat: qd ignotu' fuit a secul'. k Data e' mihi. Et implea' qd de' pord' nauit de vobis vos sez p' incarnationem saluari: ne videat salus no' ee' pmissa ge' tib'. Vel mihi e' data in vobis. tñ e' em q' a meis q'rif: q'ruz si a me ipo. l Ad absconditu'. Si notu' e' at i' principio erat xbu'. Hui' lectum erat: xbu' caro sem e' vii: Abscondisti h' a sa. et. p. et re. ea puul. Aug. Quosda' em platonicoz

a complacuit omnē plenitudinem **b** diuinitatis inhabitare: et per eum **c** recociliare oia in ipsum: pacificas per sanguinē crucis ei' siue q' in celo **d** essetis aliqui alienati et inimici sensu in operibus malis: nunc autē reconciliati in corpe carnis eius p mortē exhibere vos sanctos et immaculatos et irreprehensibiles coram ipso. Si tamen permanetis in fide fundati: et stabiles: et immo: quod predicatu' est in vniuersa creatura que sub celo est. Qui factus sum ego paulus minister: q' nunc gaudeo i' passionib' p vobis: et ad impleo ea q' d' sunt passionu' xpi i carne mea pro corpe eius quod est ecclesia. Qui factus sum ego minister spiritus. h' fin dispensatione dei: que data e' mihi in vobis: vt impleam verbu' dei: mysteriu' quod absconditu' fuit a seculis et generationibus. Illud autē manifestatu' e' scri' ei': quibus voluit deus notas facere diuitias glorie sacramenti huius in gentibus quod est christus in vobis spes glorie quem nos annuncia-

a Coplacuit. tot' trinitati. b Om plenitudi/ nē. i. grē. c Inhabitare. illa em plenitudo data fu it a tota trinitate. fm excellentia aut vntonis sic ex/ ponit: qz in ipso hoie xpo. Coplacuit: filio dei. Omne plenitudinē inhabitare. i. fm plenitudinē sue deitatz qz sol' fil' est incarnatus: licet hāc incarnationē tota trinitas fecerit. d Et p' eu' recociliari oia in ipm. deū patrē. e Pacificas p sanguinē crucis eius. q' fuit sufficientissimus ad satisfaciendū p oibus. ido subdit: g Siue q' in terris sunt. q'rum ad hoies. f Siue q' in celis. q'ru ad angelos. nō tñ sic intelli/ gendo q' p'ctm angeli sit finaliter remissibile p passio nē xpi: vt credit Orige. sed qz p passionē xpi eoz soci etas restaurat. p h' q' hoies sc'i p xpm redēpti ibidē assumunt. ex istis aut excellētis p'z auctas eu'agelij cum latro est xps. h Et vos. h' p'z inducit colof sensē ad obfuationē ipi. d. Et vos cū esset' aliquā do alienati. a deo p idolatriā. i Et inimici sensu. i. sensibilib' et manifeste. k In opib' malis. i. p opa mala ad sensū parētia. l Hunc aut. i. post ve strā cōuersionē. m Recociliavit. supple vos. n In corpe carnis ei'. i. in corpe suo passibili. o Per mortē. quā sustinuit in corpe passibili. et per quā sumus redēpti. p Exhibere vos sc'tos. i. san/ ctificatos per baptisimū in quo nobis plenarie cōicaf effect' passionis. q Et immaculatos. in psonis pro/ prijs. r Et irreprehensibiles. a primis. s Co/ rā ipō. i. cū rectitudine intētionis: et nō solū corā mū/ do p fictionē hypocrisis. t Si tū pmanetis in fi/ de. i. xpi. v Fundati et stabiles. h' p'suasiones pseu do aploz. x Et immobiles a spe eu'agelij qd audi/ stis. vt. i. speretis cōsequi vitam eternā p fidem xpi. et ecclesie sacra: et nullo mō p legalia. y Ad p'di/ catū est in vniuersa creatura. p vniuersam creaturam intelligitur ois hō: eo q' h'z similitudinē cū oi' creaturaz fm q' dicit h' reg'. homel. xij. l' habet nāq' cōmune eē cū lapidibus: viuere cū arborib': sentire cū animalibus intelligere cū angelis. nō est sic intelligēdū q' eu'an geliu' ex tunc fuerit p'dicatu' singulis hoibus de toto mundo: s'z q' fuit tñc p'dicatu' in oib' p'rib' mūdi in q' bus habitabāt hoies. ex q' b' aliq' crediderūt. sic dcm est. s. z Qui fact' su. h' ap'ls r'ndet euidā tacite q' stioni: qz posset aliq's dicere: qd p'nter ad paulum ita scribere colossensib': omi tñ eis nō p'dicauerit. vt di ctū ē. s. nec etiam eos viderit. vt h' ca. sc. Ad qd rñ/ dit q' h' p'iebat ad eū: eo q' erat ap'ls gētiū. vt dicit' De sacra vntione. c. v nico. s' sed vbi.

De sacra vntione. c. v nico. s' sed vbi.

Corripictus

Ho.ordi. Ad Colossenses Ca. II Nico. de lyra

Platonicoꝝ libros ex greca lingua i la
tinā x̄fos vidi r̄ ibi legi nō q̄dē bis x̄/
bis. S̄z h̄ q̄dem oīno r̄ multis r̄ multi
plicib⁹ suaderi r̄ōnibus: q̄ in p̄ncipio
erat x̄bū r̄ x̄bū erat apud deū. S̄z q̄
verbū caro factū est nō legi. Indaga
ul quippe in libris varie dictū esse: q̄
fill⁹ sit in forma p̄ris: sed q̄ se exinanī
uit nō habetur in illis. a Corripien
tes. Vel h̄dicentes corripim⁹ r̄ vicim⁹
r̄ obediētes docemus. b In oīni
sapien. Vera sapientia est cum christ⁹
agnoscitur. c In q̄r̄ la. r̄ i. x̄tute.
Quasi. Labori meo adiūgit dē mira
cula ad confirmationem. Ca. II

Volo em̄ vos scire. Pro vobis.
Hō em̄ minus p̄ his quos nō
vidit q̄ pro his quos vidit sol
licitus fuit. e Instructi i charitate.
Quā deus ad nos habuit: q̄ p̄ nobis
filiū tradidit. Hoc si q̄s attendit: p̄t
se in hac miseria consolari: quia inde
pendit calcata supbia p̄ humilitatem
ad patriā posse reuerti. Et instructi.
Agnitione dei. p̄ h̄ tendentes.

In oēs diuitias. i. coptas intellect⁹
pleni: vbi p̄fecte de humanis r̄ diuis
habent intellectū. vt de aīa r̄ de super
nis spiriṭib⁹. Aliter em̄ nemo ad co
gnitionē si accēdit. g In agnitionē
dei. Hō dico q̄tū ad opa: s̄z h̄ My
sterij dei. vt sciatis q̄d ē secretū a pau
cis cognitū. i Dei patris iesu x̄pi.
Et sciatis q̄ alia persona a filio q̄uis
ides in suba cū eo. Ad quā agnitionē
si tēdit: ad x̄p̄s t̄m̄ recurrit: q̄ i eo sūt
oēs copie: s̄z abscondite r̄ iō ne miremi
si i eo estis: r̄ eas nōdū inuēstis: q̄ nō
de oib⁹ patet: nisi h̄s q̄ petūt et pullāt.

Alia ita. Cū fuerit instructi i charita
tate: i oēs diuitias plēi intellect⁹ ad agni
tionē mysterij dei i x̄po. Sicut apls so
nere aīos eoz i charitate: vt p̄mpti fie
rēt p̄ eplam agnitionē accipe sacri dei
in x̄po: aduertētes has eē sapie r̄ scie
diuitias si agscat x̄p̄s: dētat: sue ple
nitudine adorādus. Amb. De my
sterij facti di i x̄po ē vt q̄ em̄ agscit oī
um h̄re noticiā videat. Dis ei rō sup
ne scie tot⁹ creature supne vel frene in
eo ē q̄ ē caput eoz r̄ auctor: vt q̄ hunc
nouit: nihil vltra q̄rat: q̄z hic perfecta
x̄p̄ r̄ sapia. Quicqd̄ alibi q̄rif h̄ perfe
cte inuenit. In danielē r̄ salomone ostē
dit isideli⁹ se tot⁹ aucto r̄ scievl sapie
q̄d isideles nō putāt: q̄ nō legūt i enā
gelij r̄ p̄p̄his astrologiā geometriam
r̄ alia h̄mōi. q̄ iō despecte sūt a n̄ris: q̄z
nihil ad salutē p̄tinēt: s̄z mittūt i erro
rē: r̄ dū studēt i his curā aīe nō habēt
Qui x̄o x̄pm nouit thesaurū sapie et
scie inuenit: q̄z id nouit q̄d vtile est.

Hoc aut. d. nō solū vt ad ea tēdat
q̄ nōdū habet: s̄z vt nemo decipiat: et
rōne mūdānarū rez abstrahat a spe q̄
est in x̄po. l Hā et si cor. He de
cipiat dico: video em̄ spū dei q̄d apud
vos agit. m S̄z r̄ spū. Scitis datuz
est in spū videre remota: caueāt q̄ sibi
quoz act⁹ mḡm non latēt. n Hau
dens. Per hoc p̄mptiores facit circa
euangelium: quia gaudere se dicit i dī
spōsitione conuersationis eozum et fi
dei stabilitate vt scientes vnde place
ant deo: in eo fierent firmiores.

Badicati. Minores in actiua vita.
p Super. alios: q̄ Edificat. i. vof
maiores q̄ i contemplatione estis.

Per philosophiā

a s̄ arguentes eos qui deuiant. s̄ nō solum vos.
a mus corripientes omnem homi
a s̄ eos q̄ ignorāt. b s̄ nō ceci vt pseudo. c s̄ ha
er dominica.

b nem r̄ docentes in omni sapien
s̄ deo offeram⁹ in sacrificium. a s̄ tam iude
um q̄ gentilem.

tia: vt exhibeamus om̄nē homi
s̄ nō in lege. s̄ in intellectu mysterij.

nem perfectum in christo iesu.
s̄ x̄po iesu. s̄ in qua re. s̄ vt om̄is perfectus sit
in x̄po. a s̄ contra rebelles.

c In quo et laboro certando fm
operationem eius: quam opera
s̄ miraculorum.

tur in me in virtute.
s̄ ideo vobis hoc de me refero.

Volo enim La. II
a s̄ vt ea intellectu queratis in x̄po
perfecti fieri.

vos scire qualē sollicitu
a s̄ q̄z h̄i a pseudo erant p̄ueni.

dinem habeā p̄ vobis r̄ p̄d̄ his
a s̄ r̄ p̄ his adiacentib⁹ vobis quicunq̄.

qui sunt laodicie: r̄ quicunq̄ nō
a s̄ et si sciam audierunt.

viderūt faciē meam in carne: vt
s̄ vel cōsolationē accipiant. s̄ ad h̄ intendo vt il
li vobiscū consolentur corda sua.

e consolentur corda ipozum instru
a s̄ vel p̄ hoc tendendo. s̄ vt de omnibus.

cti in charitate: r̄ in omnes diui
s̄ plene intellectum habeant.

tias plenitudinis intellectus in
s̄ instructi. a s̄ q̄d est x̄ps verbum caro factum

agnitionem mysterij dei patris
s̄ esse hoc mysterium.

r̄ christi iesu: t̄m̄ q̄ sunt oēs the
s̄ q̄ p̄ h̄m̄iari supbi redimunt. a s̄ de diuinis
s̄ q̄ verbum apud deum. b s̄ de humanis
q̄ homo nobiscum.

saui sapientie r̄ scientie abscon
a s̄ vt sitis instructi. b s̄ quātūcūq̄ sapientis.

dit. Hōc autem dico: vt nemo
a s̄ vt viderit. s̄ vel subtilitater. s̄ que non est ni
si in verbis.

vos decipiat in sublimitate ser
a s̄ ne decipiat dico: scio em̄ nōdū esse deceptos.

monis: Hāz et si corpore abfens
a s̄ vt spūs helisei cū giezī cūri ad naamā sp̄z vt
acciper sub noie eoz: q̄ ip̄s nō mādauerat.

sum: sed r̄ spiritu vobiscum sum
a s̄ q̄z. b s̄ quō vnuq̄sq̄ v̄m fm ordinē suum

gaudens: r̄ videns ordinem ve
viuit. s̄ stabilitatē. a s̄ nō in lege.

strum: r̄ firmamentum ei⁹ quē in
a s̄ q̄ndē b̄i stas: fidei fundamento.

x̄po est fidei vestre. Sicut igitur
s̄ bona em̄ acceptio fuit.

accepistis x̄pm iesum dominum
a s̄ non extra. b s̄ proficite. c s̄ vt arbor ad fru
nostrum: in ipō ambulate rādi
criticandū. a s̄ in replā dei v̄n alij loquatur.

cati et superedificati in ipso: r̄ cō
s̄ quasi ambulate dico in actione gratiarū: firmi
in fide nō aliter q̄ recepistis r̄ didicistis cognitio
ne: r̄ habetis materiam gratiarum abundantes
in illo: r̄ i hac abulatiōe videre neqs. d.

firmati fide: sic r̄ didicistis: abun
s̄ donis. a s̄ q̄ solus dat incrementum.

dantes in illō: in gratiarum acti
one. Videte ne q̄s vos decipiat
s̄ em̄ et

a Corripientes oēm hoīem. a Vita
te euāgelij deuiantē. b Et docētes
oēm hoīem. c In oī sapia. ad sa
lutē necessaria. d Et exhibeamus
oēm hoīem p̄fectū in x̄po iesu. Circa
q̄d sciedū q̄ p̄fectū d̄z cui nihil deest.
v. Metaphis. q̄d dupl̄r p̄t intelligi
Ano mō q̄z nihil deest de necessarijs
ad salutē r̄ de hac p̄fectione loq̄tur h̄
apls. Alio mō q̄z nihil deest de bis q̄
p̄t inesse p̄ficiētia ad salutē. r̄ sic non
accipit h̄: q̄z talis p̄fectio nō h̄f in via
in q̄ p̄t h̄o sp̄. p̄ficere. vt dictū est. s̄.
Phil. iij. e In q̄. i. p̄p̄ quod.

f Et laboro certando. cōtra aduersari
os fidei nō solū x̄bis: s̄z opib⁹ mira
culosis. iō subdit: s̄ Sedm̄ opa
tionē ei⁹. i. dei q̄ facit miracula.

h Quā opat̄ in me. i. p̄ me.
i In x̄tute. i. sua et nō mea. Ca. II

Volo em̄. Hec ē scda ps p̄nci
p̄tis: in q̄ apls inducit Colof
senses ad p̄cauendum pseudo
aploꝝ falsitatē. Et diuidit in duas. q̄z
p̄mo ponit motiū. scdo. p̄cedit ad p̄
positū. ibi: Hoc aut̄ dico. motiū aut̄
apli fuit sollicitudo quā h̄bat de sa
lute colossensū r̄ alioꝝ fidelū. r̄ h̄
q̄d dicit: Solo autē r̄. r̄ p̄z l̄ra vsq̄
ibi: l Et cōsolent̄ corda ipoz. per
sp̄m̄ctm̄ inhabitantē q̄ ē cōsolator.

Instructi in charitate. q̄ diffundi
tur in cordib⁹ n̄ris p̄ sp̄m̄ sc̄m̄: Ro. v.
n Et in oēs diuitias plenitudinis i
tellect⁹. vt sic nō solū sint p̄fecti q̄tuz
ad affectū: s̄z etiā q̄tū ad intellectum.

o In agnitione mysterij. i. secreti.
p Dei p̄ris r̄ x̄pi iesu. cōglicendo q̄
p̄ r̄ fil⁹ sūt distincte p̄one r̄ vn⁹ de⁹.

q In q̄. i. iesu. r̄ Sūt oēs the. sapie
r̄. nā i eo fm naturā diuinā est sapia
diuinā: q̄ ē infinita. r̄ fm naturā h̄mā
h̄z plēitudinē scie: sic r̄ gre p̄scit oīa
q̄ agscit x̄bum scia v̄stiois. s̄ Hoc
at̄ dico. h̄ accedit ad p̄positū iducen
do colossenses ad p̄cauendū decepti
ones falsoꝝ aploꝝ. Circa q̄d sciedūm
q̄ ad decipiēdū tripl̄r conabāt. vno
mō argumēt⁹ p̄hoꝝ. nā aliq̄ eozum in
p̄bia iūstructi erāt. alio mō ex aucte le
gis: eo q̄ dara fuerat a deo. tertio mō
ex simulatiōe sanctitatis q̄ frequē sim
plices decipiūt. p̄mo q̄ inducit ad euā
gationē p̄mi. scdo do sc̄di. ibi: Et estis.
ctio iij. ibi: Hōc vos seducat. Circa
p̄m̄o dicit: H̄ at̄ dico de sollicitudine mea
p̄ vob. r̄ Et nō vos sc̄i. i. b̄. der. i.
x̄bis p̄phetie. v H̄ et si cor. ab.
sū. a vob. r̄ S̄z r̄ spū vo. sū. sic spū
rit⁹ helisei erat p̄ns cuz giezī q̄h̄ giezī
accepit mūera a naamā. vt dicit. iij.
Reg. v. videbat em̄ apls i spū q̄ ap̄d
colossenses agebāt. v Gaudens r̄
vi. oz. v̄m. i. gaudēs de hoc q̄d vide o
v̄m modū viuēdi ordiatū. s̄ Et fir.
el⁹ q̄ i x̄po ē fidei v̄re. i. fidez v̄ram de
x̄po firmā eē. a Sic igit̄ accepistis
iesum x̄pm dominū nostrum. i. fidem
ei⁹. b In ipō abulate. de x̄tute in
x̄tute. c Radicati. in charitate.

d Et supedi. in x̄po p̄ alias virtutes
e Et x̄firma. sic r̄ didicistis. a disci
pulis meis. f Abūdātes in il. i. gra
rūactione. i. abūdāter grās agendo
x̄po de vestra vocatione. g Aude
te. cauedo diligenter. h Ac quis
vos de. p̄ p̄biā r̄. rōnes. n. p̄bice s̄ f
dē x̄pi sūt ianes r̄ sophistice. p̄cedit
em̄ et

†. 36. dif. c. legim⁹ i. fi.

†. 7. q. 1. c. suggestā.

†. Cop. 1

Blo.ordi. Ad Colossenses La. III Nico. de lyra

ant. a Hunc autem. Supra ve... tult gratuita: nunc minor ne hec... putet non periculosa. Sicut qui non... habet consuetudine ebrietatis...

De pe. di... c. quod re... nouari.

Coz. 11. b

Job. 13. b

L

a sicut ipse receperitis. b sicut vos fideles. a tis in illis. Hunc autem et vos de... ponite omnia: iram: indignatio... nem: malitiam: blasphemiam...

a Hunc autem. Hic primum inducit ad deponendam... vitia spualia. d. b Hunc autem deponite et vos... oia. i. non solum vitia carnalia: sed etiam spualia...

Vertical marginal notes on the right side of the page, including references to other biblical passages and commentary.

Omne quodcumque etc. Quia precepit supra deum laudari in corde: nunc et in verbis et in factis...

Comonentes vos. i. psal. etc. vos mutuo ad divinas laudes excitando. b. Ca. etc. In gratia. i. consideratione...

Comonentes vosmetipsos in psalms hymnis et canticis spiritualibus: i. mis hymnis et canticis spiritualibus: i. b. etc.

Omne quodcumque facit in verbo aut in opere: oia in nomine domini nostri iesu christi factis: etc.

Cite gratias agentes deo et patri per ipsum. i. Abulieres subdite estote viris: sicut oportet in domino. Viri diligitis uxores vestras: et nolite amari esse ad illas. Filii obedite parentibus vestris pro oia: hoc enim placitum est deo. Patres nolite ad indignationem provocare filios vestros: ut non pusillo animo fiant. Servi obedite domino. Quasi homines placetes. i. tunc boni in presentia domini. Quasi homines placetes. i. tunc boni in presentia domini.

Domini accipietis retributionem here ditatis. Domino christo servite. Qui enim iniuriam facit: recipiet id quod inique gessit. Et non est persona rum acceptio apud deum.

Domini quod iustum est et equum servatis prestate: scientes quoniam et

Domini quod iustum. Boni qui imperant: servitute dominandi imperant: sed officio consulendi et beneficia providendi.

Domini. Hic scribitur inquit dominos. d. Dne quod iustum est et equum servatis prestate. vt edo rationabiliter et modeste. et subdit ad hoc ratio feceritis. fm illud Sap. vi. Potentes potenter tormenta patientur.

Abulieres subdite estote viris: sicut oportet in domino. Viri diligitis uxores vestras: et nolite amari esse ad illas. Filii obedite parentibus vestris pro oia: hoc enim placitum est deo. Patres nolite ad indignationem provocare filios vestros: ut non pusillo animo fiant. Servi obedite domino. Quasi homines placetes. i. tunc boni in presentia domini. Quasi homines placetes. i. tunc boni in presentia domini.

Domini accipietis retributionem here ditatis. Domino christo servite. Qui enim iniuriam facit: recipiet id quod inique gessit. Et non est persona rum acceptio apud deum.

Domini quod iustum est et equum servatis prestate: scientes quoniam et

Domini quod iustum. Boni qui imperant: servitute dominandi imperant: sed officio consulendi et beneficia providendi.

Domini. Hic scribitur inquit dominos. d. Dne quod iustum est et equum servatis prestate. vt edo rationabiliter et modeste. et subdit ad hoc ratio feceritis. fm illud Sap. vi. Potentes potenter tormenta patientur.

Domini quod iustum est et equum servatis prestate: scientes quoniam et

Domini quod iustum. Boni qui imperant: servitute dominandi imperant: sed officio consulendi et beneficia providendi.

Domini. Hic scribitur inquit dominos. d. Dne quod iustum est et equum servatis prestate. vt edo rationabiliter et modeste. et subdit ad hoc ratio feceritis. fm illud Sap. vi. Potentes potenter tormenta patientur.

Domini quod iustum est et equum servatis prestate: scientes quoniam et

Domini quod iustum. Boni qui imperant: servitute dominandi imperant: sed officio consulendi et beneficia providendi.

Domini. Hic scribitur inquit dominos. d. Dne quod iustum est et equum servatis prestate. vt edo rationabiliter et modeste. et subdit ad hoc ratio feceritis. fm illud Sap. vi. Potentes potenter tormenta patientur.

Domini quod iustum est et equum servatis prestate: scientes quoniam et

Domini quod iustum. Boni qui imperant: servitute dominandi imperant: sed officio consulendi et beneficia providendi.

Text on the right margin, partially cut off.

Text on the right margin, partially cut off.

Text on the right margin, partially cut off.

Text on the right margin, partially cut off.

Text on the right margin, partially cut off.

Text on the right margin, partially cut off.

Text on the right margin, partially cut off.

A ostium id est os meum faciat aper-
 tum quod ad deum daturum est ut inde prodeat
 verbum. **B** In sapientia. Laute con-
 versandum iter per fidem ne scandalum
 geratur: ne fiat eis occasio blasphemie
 maledicti: et incitentur ad persecutandum.
C Spiritus redi. i. oportunitate prodiv-
 cendi eis aliis modis preparatis.
D Et cognoscat quod curat. Magis ca-
 uet quod se videt cognoscit: quod se vi-
 det ignorat. **E** Vel accipit. Quod
 rediit ad me: et ideo si venerit.
F Facite ut et in terra. **Amb.** Et in
 loco intelligitur quod generales sunt in-
 structiones apostoli: et ad omnium hominum pro-
 fecum scripte sunt epistole. **G** Et dicite
Amb. Propositum eorum pro eos com-
 munitur ut quod regenda ecclesiarum ac-
 cepit: sit sollicitus de eis. **H** Plebis
 causa scribitur epistola: et ideo non ad recto-
 rem destinatur. **I** Et illud

Nico. de lyra

A orationi. Postquam apostolus instru-
 xit personas diversorum statuum. hic
 pro se recomendat orationibus eorum. **B**
 orationi instans. pro mentis suble-
 vatione. **C** Vigilans in ea. pro de-
 bita intentione. **D** In gratitudine.
 pro beneficiorum receptione.
E Orantes sicut. nam oratio multorum est
 magis efficacibilis. **F** Pro nobis. i.
 pro me et sociis meis. **G** Et deus
 aperit. i. ut det nobis libertatem et sa-
 cultatem predicandi evangelium christi.
H Propter quod. in carcere ne
 possim ad predicandum discurrere.
I Et in illud. **H** refertur ad illud
 quod permittit. **A**piat nobis ostium sermo-
 nis. i. et manifeste illud. i. christi my-
 sterium. quod adhuc pluribus gentibus est
 occultum. **I** Ita. i. stant et discrete.
K Et operet. de tanto mysterio. **L**
 sequenter ostendit quod se habeant ad
 infideles. **M** In facta. am. et. i.
 est ecclesiarum. **N** Redimetes spiritus. i.
 diligenter quentes oportunitatem pre-
 dicandi eis evangelicam veritatem. et sub-
 dit modum debitorum: cum dicitur: **N** Ser-
 mo vester. i. sit talis ut audient
 bus sit gratia. **O** Quod per sapientiam sit
 subdit: **O** Sale sit vobis. sapientia enim
 sal nominatur: eo quod est condimentum
 sicut sal ciborum. **P** Et sciat. i. sciam
 conditioem sue persone. alii enim respon-
 dentium est sapientia. alii simplicitas. et sic
 de alijs. **Q** Que cir. me scilicet. **Hec**
 est ultima pars principalis epistole: quod
 dicitur et conclusio vel confirmatio. et huius
 plerique primo pro nuntiorum missionem.
 secundo pro spirituali salutatione. **I**bi: Sa-
 lutat vos. **C**irca primum sciendum quod
 apostolus misit hanc epistolam pro certis nu-
 meris ad certificandum colossenses quod
 esset sua epistola et ad plerumque eis dicendum
 statum apostoli: ut confirmarent eos in fi-
 de. et solarentur in tribulationibus: quod
 eis superuenerat: ut dicitur in 2. 2. 1. ca.
 et patet ex dicta sententia versus ibi:
R Qui ex vobis est. vobis valde con-
 iunctus charitate. et forte erat genti-
 lis natione. et de partibus colossensium fa-
 ctus tamen discipulus pauli. sicut et tunc
 ex gentilitate conversus: ut dicitur in su-
 pra Gal. 1. 2. **S** Quia quod huius agitur.
 circa me et alios fideles. **T** Sa-
 lutat. **I**bi potest confirmatio pro saluta-
 tionem

A non importet. **B** singulariter diuersos monui: ceteri autem
 nunc omnes.
Vos dominum habetis in celo. **O**rationi instans
 a et etiam in nocte vel non pigri. **S** oratione. **S** manentes. **S** de
 te vigilantes in ea in gratiarum actione:
 teritis. **S** instare dico.
Ozantes sicut et pro nobis: ut deus aperiat nobis
 a et ad exponendum illud quod est secretum de christo. i. natiuitatem et ce-
 a et etiam in nocte vel non pigri. **S** oratione. **S** manentes. **S** de
Ostium sermone ad loquendum mysterium christi/
 a et ad exponendum illud quod est secretum de christo. i. natiuitatem et ce-
 a et etiam in nocte vel non pigri. **S** oratione. **S** manentes. **S** de
Sti: propter quod etiam vincit sum: ut manifesta
 b stem illud: ita ut oportet me loqui. **I**n facta
 a et quia habetis. **S** proficere. **S** vos etiam ipsi.
 a et illuminandos. **B** ex terra ecclesiam.
Pientia ambulate ad eos qui foris sunt: tunc
 a et non impediunt. **S** habito tempore.
 a et ut gratia sit auditoribus. **S** vel in gratia predicanda: non in lege.
Pus redimetes. **S**ermo vester semper in gratia
 a et sapientie. **S** ita. **S** quod aliter idcirco alii
 a et litterato et alijs personis.
Sale sit conditio: ut sciat quomodo oportet
 a et tribulationes que videntur: vel que non versus ad animam pringunt.
Teat vos in cuius respondere. **Q**ue circa
 a et ideo non fuit opus scribi. **S** huc credit misisse epistolam.
Me sunt omnia vobis nota faciet tyche
 a et in fide. **B** in predicacione.
Charissimus frater et fidelis minister et con-
 a et in aduersis. **B** propter dominum. **S** et hoc.
Seruus in domino: quem misi ad vos in hoc
 a et ad simile aliqd. **B** scilicet. **C** scilicet. **E** scilicet. **E** scilicet. **E** scilicet.
Ipsum: ut cognoscat que circa vos sunt: et
 a et contra mala mundi.
Cosoletur corda vestra cum onesimo charis-
 simo et fideli fratre qui ex vobis est: qui
 a et tycheus et onesimus. **S** vel et.
Omnia que hic aguntur nota facient vobis.
 a et si. **P**arriceps et socius laborum meorum.
Salutat vos aristarchus captiuus meus: et
 a et marco vel barnaba.
Marcus consobrinus barnabe: de quo ac-
 a et quod discessit et ideo ne recipere: si non venerit. **B** scilicet.
Cepistola mandata. **S**i venerit ad vos suscipi-
 te illum. **E**t iesus qui dicitur iustus: qui sunt ex cir-
 a et de iudeis. **S** modo. **S** predicando.
Cucisio. **I**bi soli sunt adiutores mei in regno
 a et postro in tribulatione. **S** vobis meam supplendo.
Dei: qui mihi fuerunt solatio. **S**alutat vos
 a et non legis.
Epaphras qui ex vobis est seruus christi iesu: semper
 a et quod pro vobis orat ut perseueretis.
Sollicitus pro vobis in orationibus: ut stetit pro
 a et ut nihil adiuuaret pro ea que de vobis.
Testimo-
 a et non solum oratio sed et alijs modis: estote ergo pro vobis solliciti.
Num enim prohibeo illi: quod habet multum laborum
 a et euangelista.
Hierapoli. **S**alutat vos lucas medicus
 a et specialiter qui predicatores recipit.
Charissimus: et demas. **S**alutate fratres
 a et qui sunt laodicie: et nympha: et que in domo
 eius est ecclesia. **E**t cum lecta fuerit apud
 f vos epistola hec: facite ut et in laodicensium
 a et quia ego eis misi. vel qua ipsi mihi ut videatis hic esse re-
 a et ecclesia legatur: et ea que laodicensium
 sponsum questionibus illis. **S** esto sollicitus.
Est vobis legatum. **E**t dicite archippo: **C**uide
 a et ministerium

tionem bonorum. primo salutat co-
 lossenses ex parte suorum. secundo laod-
 dicenses pro mysterio eorum. **I**bi: Sa-
 lutate. **P**rima adhuc in duas.
 quod primo ponit socios natione in
 deos. secundo gentes quosdam. **I**bi:
 Salutat vos. **C**irca primum dicitur: Sa-
 lutat vos aristarchus captiuus
 meus. i. parriceps mei carceris et la-
 boris. **V**el et marco consobrinus
 barnabe. de isto marco dicitur
 Act. xv. quod recessit a paulo et
 barnaba in paphlagoniam: propter quod
 postea paulus nolebat eum reci-
 pere in societate predicacionis sue.
 et sic barnabas assumpto mar-
 co iuit ad predicandum in vna re-
 gione. et paulus et silas in alia.
 videns tamen paulus postea ex di-
 uisione illa vtilitatem ecclesie se-
 cutam. **R**ecipit dicitur marcum in
 suam societatem: et mandauit co-
 lossensibus et alijs quibus erat mi-
 nus dilectus. propter dicitur recel-
 sum quod si veniret ad eos charita-
 tine reciperent eum. de quo ma-
 dato subditur: **D**e quo accepit
 stis etc. **E**t iesus qui dicitur
 iustus. **A**pod enim iudeos plus
 res hoc nomine vocabantur.
Qui sunt ex circuncisione: id
 est iudei natione. **S** **I**bi soli.
 scilicet iudei a sunt adiutores
 mei. pro nunc **B** **I**n regno
 dei. scilicet predicando. **C** **Q**ui
 mihi fuerunt solatio. me consolando
 in mea tribulatione et supplendo
 do vice meam in predicacione.
Salutat vos. **H**ic exprimit so-
 cios suos de gentilitate conuer-
 sos. **D** **S**alutat vos epaphras
 qui ex vobis est: id est charitate
 vobis specialiter coniunctus: quod
 predicauerat eis. ut dicitur in su-
 pra. **J**. ca. propter quod magis afflic-
 tus ad eos. est etiam ex eis: quia
 de gentilitate conuersus: sicut ipsi
 et factus discipulus pauli: sicut et ti-
 tus et plures alij. cetera patent
 versus ibi: **E** **E**t pro his qui sunt
 laodicie et qui hierapoli. quibus
 predicauerat. sicut colossensibus.
F **S**alutat vos lucas medicus.
 fuit enim medicus corporalis.
G **C**harissimus. paulo. quod fuit
 comes sue peregrinationis versus
 ad martyrium: ut dicit Hiero. in
 prologo super lucam et antiochen-
 sis natione. **H** **S**alutate. **H**ic
 consequenter salutat laodicenses
 per ministerium colossensium di-
 ces: **S**alutate fratres qui sunt laod-
 icie. generaliter. **I** **E**t nym-
 pham. specialiter: que predicato-
 ribus ministrabat sumptus de
 suis facultatibus. **K** **E**t que in
 domo eius est ecclesia. i. familia
 eius christianam. **L** **E**t cum le-
 cta fuerit apud vos epistola. ista
 qua vobis misit: in facite
 ut et in laodicensium ecclesia lega-
 tur. ut mea doctrina comunicata
 eis proficiat ad salutem: et con-
 uerso. epistola eam ad laodicenses
 apud nos non habetur.
N **E**t dicite archippo. qui recepat
 mysterium super ecclesiam colossensium.
O **C**uide. diligenter attendedo.
 * **A** ministerium

Sto.ordi. Ad Thessalonicenses I Ca. I Nico. de lyra

Et illis ipse. Et sic p[ro] obedientia istoz cessavit: p[er] correctione accingatur.

Memores esto. Et. An[te] salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Qui facile ab ap[osto]lo couersi: nec p[er] tribulatioez: nec p[er] pseudo potuerunt moueri. Erat t[ame]n aliq[ui]d otiosi et curiosi: alii qui min[us] de resurrectione sentientes: nimis tenere de morte amicoz dolentes: alii etiaz fornicatores. Hos g[er]o corrigi: et p[er]fectos monet no[n] cedere aduersis: vel pseudo aplis et ut alios corrigat. Scripsit aut[em] ab athenis.

Intento apli e[st] prauos et incorrectos corrigere. et bonos ad p[er]seuerantia alioru[m] et correctioez cobortari. Expositio argum[en]ti ad thessalonicenses finit.

Incipit epistola p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Qui facile ab ap[osto]lo couersi: nec p[er] tribulatioez: nec p[er] pseudo potuerunt moueri. Erat t[ame]n aliq[ui]d otiosi et curiosi: alii qui min[us] de resurrectione sentientes: nimis tenere de morte amicoz dolentes: alii etiaz fornicatores. Hos g[er]o corrigi: et p[er]fectos monet no[n] cedere aduersis: vel pseudo aplis et ut alios corrigat. Scripsit aut[em] ab athenis.

Intento apli e[st] prauos et incorrectos corrigere. et bonos ad p[er]seuerantia alioru[m] et correctioez cobortari. Expositio argum[en]ti ad thessalonicenses finit.

Incipit epistola p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Qui facile ab ap[osto]lo couersi: nec p[er] tribulatioez: nec p[er] pseudo potuerunt moueri. Erat t[ame]n aliq[ui]d otiosi et curiosi: alii qui min[us] de resurrectione sentientes: nimis tenere de morte amicoz dolentes: alii etiaz fornicatores. Hos g[er]o corrigi: et p[er]fectos monet no[n] cedere aduersis: vel pseudo aplis et ut alios corrigat. Scripsit aut[em] ab athenis.

Intento apli e[st] prauos et incorrectos corrigere. et bonos ad p[er]seuerantia alioru[m] et correctioez cobortari. Expositio argum[en]ti ad thessalonicenses finit.

Incipit epistola p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

mysteriu[m] q[uo]d accepisti in d[omi]no: ut illis ^{in his que sunt d[omi]ni.} ^{ut sciatis epla[m] a me missam.}

ipleas. Salutatio mea manu pau ^{a s qua causa pariat: q[uo]d sola fide p[re]dico vel ut sit p[ar]ticipe vel p[er] eo oriet: v[el] necessaria ministrer: vel p[re]beare se tales p[er] q[ui]bus non egre ferat pari.}

li. Memores estote viculoz meoz. ^b ^{li. Memores estote viculoz meoz.}

Gr[ati]a d[omi]ni n[ost]ri iesu xpi vobiscu[m] amen. ^c ^{Gr[ati]a d[omi]ni n[ost]ri iesu xpi vobiscu[m] amen.}

Epla ad colossenses finit. Argu ^d ^{Epla ad colossenses finit. Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses incipit.}

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.

Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses finit. Incipit epla p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.

Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses finit. Incipit epla p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.

Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses finit. Incipit epla p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.

Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses finit. Incipit epla p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.

Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses finit. Incipit epla p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.

Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses finit. Incipit epla p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.

Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses finit. Incipit epla p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Mysteriu[m] q[uo]d acce. in do. i. i diuinis rebus. ^a ^{Mysteriu[m] q[uo]d acce. in do. i. i diuinis rebus.}

Et il. im. ad honore diuinuz et salute aiaz. ^b ^{Et il. im. ad honore diuinuz et salute aiaz.}

Salutatio mea etc. b[er] scripsit paul[us] manu p[ro] ^c ^{Salutatio mea etc. b[er] scripsit paul[us] manu p[ro] p[ri]ma ad mag[ist]r[um] certificadu[m] q[uo]d epla e[st] ab eo missa: eo q[uo]d pseudo apli aliq[ui] scribebant s[ed] no[n] ve roz ap[osto]loz ad mag[ist]r[um] decipiendu[m]: ut dictu[m] e[st]. s. j. Cor. vlt. d. Memores estote etc. mibi co[m]pati edo. et etia[m] i hoc si necesse fuerit me imitad[um].}

Consequenter subdit q[uo]d sit sua salutatio dices: ^d ^{Consequenter subdit q[uo]d sit sua salutatio dices: Et h[ec] do. n[ost]ri etc. supple sit: q[uo]d supple o[mn]i defecit. Am[en]. Postilla ad Colossen. finit. Postilla ad Thessaloni. incipit. Ca. I}

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.

Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses finit. Incipit epla p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.

Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses finit. Incipit epla p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.

Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses finit. Incipit epla p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.

Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses finit. Incipit epla p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.

Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses finit. Incipit epla p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.

Argumentu[m] i primam ad thessalonicenses finit. Incipit epla p[ri]ma ad thessalonicenses: Ca. I

Paul[us] et siluan[us] et timotheus salutatioez ponat: p[ro]mittit exhortatioez. d. Memores etc. Sicut epla ad Colossenses. Incipit argum[en]tum.

Thessalonicenses sunt macedones. Ibi in xpo iesu accepto v[er]bo veritatis: p[er]stiteru[n]t i fide: etia[m] i p[er]secutioe ciu[er]u[m] suoz. Preterea nec receperu[n]t falsos ap[osto]los: nec ea q[ue] a falsis aplis dicebant. I hos collaudat ap[osto]lus scribens eis ab athenis p[er] tychi cu[m] diacone et onesimu[m] acolythum.